

Ett barn ska inte överflyttas till sin pappa i Belgien

En svensk kvinna som flyttade till Belgien fick där ett barn i juni 2015 tillsammans med en belgisk man. I januari 2018 åkte kvinnan och barnet till Sverige för att vistas här. I december 2018 ansåg mannen att kvinnan olovligen höll kvar barnet i Sverige och ansökte om att barnet skulle överflyttas till honom. Högsta domstolen har funnit att barnet i december 2018 hade hemvist i Sverige och har därför avslagit ansökan.

Sverige och Belgien är anslutna till Haagkonventionen som innehåller bestämmelser som ska se till att återföra ett barn till en förälder när den andra föräldern olovligen för bort eller håller kvar barnet i ett annat land. Inom EU finns det dessutom kompletterande regler i den s.k. Bryssel II-förordningen.

En ansökan om överflyttande kan bifallas endast om barnet omedelbart före det påstådda olovliga bortförandet eller kvarhållandet hade hemvist i den stat till vilken återlämnande begärs. Begreppet hemvist tar sikte på rent faktiska förhållanden och utgörs av den plats som avspeglar var barnet är integrerat i socialt hänseende och familjehänseende. Vilka omständigheter som är relevanta varierar beroende på barnets ålder. När det gäller ett litet barn är det framför allt familjeförhållandena som är relevanta och som fastställs av den eller de personer som barnet bor tillsammans med och som rent faktiskt tar hand om barnet och sörjer för dess omvårdnad.

Barnet, som kom till Sverige när det var två och ett halvt år, hade vistats här i cirka elva månader då pappan gjorde gällande att mamman olovligen höll kvar barnet. Det är en förhållandevis lång tid för ett så litet barn. Mamman och barnet hade under 2018 varit i Belgien vid några tillfällen, men det hade varit fråga om kortare vistelser. Senaste gången var i september 2018. Barnet gick i svensk förskola sedan augusti 2018. Pappan hade inte vid något tillfälle under 2018 ensam haft ansvaret för barnet. Barnet hade under hela sitt liv bott tillsammans med mamman som var den som rent faktiskt hade haft ansvaret för barnet och huvudsakligen sörjt för dess omvårdnad, särskilt under 2018.

Högsta domstolen anser att i mitten av december 2018 var Sverige den plats där barnet var integrerat i socialt hänseende och familjehänseende. Barnet hade således vid den tidpunkten hemvist i Sverige. Högsta domstolen avslår därför ansökan om överflyttning.

Målnr: Ö 2300-19